

УДК 378.147:616.31.057

О.Ю. КОРЖ,

*кандидат педагогічних наук, доцент кафедри англійської мови
професійного спрямування Донецького національного університету (м. Вінниця)*

РОЛЬ КОМПЕТЕНТНОСТІ ТА КОМПЕТЕНЦІЙ У ПРОФЕСІЙНІЙ ВЗАЄМОДІЇ МАЙБУТНІХ СТОМАТОЛОГІВ: ТЕОРЕТИЧНИЙ АСПЕКТ

У статті охарактеризовано значення компетентності та компетенції для формування ефективної професійної взаємодії стоматологів. Досліджено питання щодо необхідності унормування сучасного термінологічного апарату педагогіки на прикладі розмаїтого потрактування термінів «компетентність» та «компетенція». Розглянуто ступінь вивчення цієї проблеми українськими та зарубіжними науковцями. Визначено взаємозв'язок між поняттями «компетентність» та «компетенція». Обґрунтовано необхідність розмежування термінів.

Ключові слова: компетентність, компетенція, професійна взаємодія.

Сучасний розвиток країни вимагає підготовки висококваліфікованих медичних кадрів, які здатні до прийняття нестандартних вольових рішень. Працівники XXI століття повинні бути освіченими людьми. Вони мусять застосовувати креативний підхід до вирішення проблем, мати професійні навички та уміння.

Безперечно, у медичній стоматологічній практиці велике значення має компетентність стоматолога. Власне, вона є одним із основних критеріїв ефективної професійної взаємодії лікаря з пацієнтами чи колегами. Саме формування компетентності медичних працівників, зокрема стоматологів, є першочерговим завданням викладачів ВНЗ.

Вирішення цього завдання потребує низки теоретичних та практичних досліджень із педагогіки. Саме тому науковці всього світу активно вивчають цю проблему.

Різноманітні нюанси використання компетентнісного підходу висвітлено в працях таких учених, як Дж. Равен, О. Попова, Г. Лейко, М. Леонтян, А. Хуторський та ін. Кожен із дослідників вивчає це питання з різних кутів зору: Р. Бояцис та М. Лайл аналізують різні моделі компетентності ефективної роботи працівників [3; 8], Дж. Равен досліджує компетенції різних фахових груп [13], І. Вдовенко вивчає роль інформаційної компетенції в професійній діяльності вчителя [4], І. Ярмола шукає інноваційний шлях використання компетентнісного підходу [20] тощо.

Питання професійної взаємодії, яке, до речі, тісно пов'язане, із питанням компетентності майбутніх фахівців, вивчають С. Кожушко [7], Н. Шигонська [19], О. Дишко [5], С. Сараєва [14] та ін. Проте проблема потребує ретельного вивчення, адже досліджено ще не всі аспекти професійної взаємодії. Потребує, скажімо, вирішення питання впливу компетентності та компетенції на здійснення професійної взаємодії медичного персоналу.

Проблема настільки широка та багатогранна, що потребує й подальших наукових досліджень. Так, у сучасній педагогічній літературі поняття «компетентність» часто використовується досить легкодумно. Воно вже давно набуло розмитих обрисів, потрактування його тьмяне, нечітке, наче йдеться про лексему, що використовується в художньому стилі мови. Нерідко поняття заміняють словом «компетенція», що призводить до плутанини в науковій літературі. Цей термін, на нашу думку, потребує унормування з метою покращання ефективності досліджень у сфері педагогіки, у чому й полягає актуальність нашої розвідки.

Метою дослідження є визначення місця «компетентності» та «компенції» у професійній взаємодії майбутніх стоматологів.

Перед нами постає низка завдань: розглянути тлумачення термінів «компетентність» та «компетенція» у вітчизняній та зарубіжній науковій думці, визначити місце та роль термінів у сучасній педагогіці, їх значення для професійної діяльності медичного персоналу у сфері стоматології.

Об'єктом дослідження є українська та зарубіжна наукова література, де використовуються поняття «компетенція» та «компетентність».

Предметом дослідження є тлумачення термінів «компетенція» та «компетентність» на сучасному етапі розвитку педагогіки.

Кожний стоматолог у своїй практиці стикається з проблемою побудови стосунків із колегами, пацієнтами та ін. По суті, мова йде про професійну взаємодію, під якою розуміють функціональну взаємодію ділового характеру. «Особливості професійної взаємодії, – зазначають дослідники, – полягають в тому, що: партнер в професійній взаємодії завжди виступає як особистість, значуща для суб'єкта; взаємодіючих людей відрізняє добре взаєморозуміння в питанні справи; основне завдання професійної взаємодії – продуктивне співробітництво» [15, с. 170]. Безперечно, налагодження доброзичливих відносин сприяє ефективній роботі. У професійній діяльності такі взаємини виникають, перш за все, як наслідок компетентності медичного працівника.

Варто зауважити, що поняття «компетентності» має досить різнобічні трактування. Скажімо, словник іншомовних слів подає таке тлумачення слова: «Компетентність [від лат. *competens* (*competentis*) – належний, відповідний] – поінформованість, обізнаність, авторитетність» [16, с. 282]. Соціологи та політологи під терміном «компетентність у політичній діяльності» розуміють «сукупність особистісних якостей політичного керівника, громадського діяча, органу влади, що включає знання політичних інтересів людей, історичних умов політичної ситуації, в якій він діє, уміння аналізувати систему політичних відносин, взаємодію політичних інститутів, передбачати наслідки тих чи інших дій» [17, с. 56]. Як бачимо, у політології та соціології вчені переважно вживають термін «компетентність» відповідно до його значення, до перекладу з іноземних мов. Однак у науковому обігу використовується й інший термін, який досить часто виконує роль синоніма.

У словнику іншомовних слів подається пояснення до поняття «компетенція», яке дуже схоже на попереднє тлумачення: «1. Добра обізнаність із чим-небудь... 2. Коло повноважень якої-небудь організації, установи або особи...» [2, с. 302]. Відповідно, «компетентний» – «який має достатні знання в якій-небудь галузі; який із чим-небудь добре обізнаний; тямущий, кваліфікований... Який має певні повноваження, повноправний, повновладний» [Там само: 2, с. 302]. Згідно з цим словником приблизно такі ж значення мають лексеми «компетентність» та «компетентно». А от інше джерело подає таке тлумачення тільки щодо слова «компетенція» [16, с. 282].

Дж. Равен визначає компетенцію як наявність відповідних знань та здатність особистості до виконання певних дій у вузькій спеціальності. Він наголошує на формуванні особливого способу мислення, що допомагає під час реалізації професійних завдань. При цьому людина повинна усвідомлювати відповідальність перед суспільством за свої дії [13].

В. Безрукова вважає, що компетентність – це такі професійні знання та навички, які в необхідний момент дають змогу робітнику давати якісну фахову оцінку певним ситуаціям [1].

Розбіжності щодо тлумачення понять непоодинокі. Науковці різних країн світу по-різному інтерпретують терміни. Досить часто це пов'язано із перебігом суспільно-політичного та історико-культурного розвитку народів, що призводить до різного розуміння понять, а отже, і їхнього трактування.

Безумовно, це не одна причина розрізаних тлумачень. Варто зауважити, що першими дослідженнями проблеми компетентності та компетенції починають займатися американці. Саме поняття «компетентної освіти» з'являється в 60-х роках ХХ століття в США. Його суть полягає в зібранні та використанні досвіду найкращих педагогів країни. Ця новаторська ідея настільки захоплює освітян, що компетентнісний підхід стає ледь не основою для формування освітніх програм не тільки на терені США, але й Німеччини та Великобританії.

«Компетентнісно орієнтований підхід, – зауважує А. Хуторський, – підхід до організації навчально-виховного процесу, спрямований на набуття особистості певної суми знань і досвіду, що дають змогу їй робити висновки про щось, переконливо висловлювати власні думки, діяти адекватним чином у різних ситуаціях» [18, с. 61]. Власне, такий підхід дає можливість розвинути низку умінь та навичок у студентів медичних спеціальностей із різних дисциплін. До того ж «дослідження Л.С. Виготського, С.Л. Рубінштейна, О.М. Леонтьєва показують, що професіоналізм, формування професійної особистості містить в собі не тільки засвоєння певного обсягу знань, умінь та навичок, але й формування складних психічних систем регуляції соціальної поведінки особистості, що притаманний представникам певної професії, накопичення професійного досвіду та формування особистості до подальшого його поглиблення та розвитку» [11, с. 276]. По суті, завданням компетентнісного підходу є формування в майбутніх фахівців різних типів компетентностей та компетенцій, якими можна буде скористатися у своїй професійній діяльності.

Дослідники зауважують, що «...через неточність перекладів іноземних видань, які займаються питаннями компетенції та компетентності, через відсутність єдності думок з приводу понятійного апарату в інших країнах до тлумачення цих термінів, виникають розбіжності у визначенні цих термінів вітчизняними дослідниками» [10, с. 75]. Українці, використовуючи зарубіжний педагогічний досвід, пристосовуючи його до сучасних вітчизняних реалій, автоматично перейняли й проблему неунормованості термінології.

В етимологічному словнику української мови зазначено: «Компетенція, компетентний; р. болг. компетенция, бр. компэтенця, п. kompetencja, ч. kompetence, слц. kompetencia, вл. kompetenca, м. компетенција, схв. компетенција, слн. kompetenca; через польське посередництво запозичено з латинської мови; лат. competentia «відповідність, узгодженість» пов'язане з *comperere* «разом домагатися, прагнути; сходитися, зустрічатися, відповідати, узгоджуватися», що складається з префікса *com-* «з-» і дієслова *petere* «прагнути, домагатися» [6, с. 542]. Як бачимо, поняття «компетенція» існує в багатьох мовах. Воно виникло як результат необхідності найменування якісних професійних знань у робітників. У процесі розвитку суспільства конотація лексеми може змінюватися, проте необхідність в компетенції працівників залишається.

Незалежно від розмаїття наукових розвідок, проблема все ще лишається перманентною. Щоправда, змінюється фокус досліджень. Таким чином, «...різні підходи до розуміння сутності тлумачення понять ученими витікають з різних позицій до визначення інтегруючого компонента їх змісту. Одні таким компонентом вважають знання, вміння, навички, інші – здібності і готовність особистості до діяльності...» [12, с. 199].

Сьогодні учені стверджують, що терміни «компетенція» та «компетентність» треба все ж таки розрізнити. Складовими компетенції є такі поняття, як «знання», «уміння» та «навички», які сприяють виконанню дій за стандартною схемою. Формування компетенції обумовлене низкою офіційних постанов, наказів та інших видів документів, що оформлені відповідно до державних вимог: «...Компетенція визначається певною організацією, установою, державою як наперед задана вимога до знань, умінь, навичок, якими повинна оволодіти особистість для успішної діяльності в межах тієї сфери, де ця діяльність буде здійснюватися» [9, с. 133].

Компетентність – це особисті досягнення індивідуума. Вона є надбанням самої особистості, визначає якісний рівень засвоєння внаслідок навчання знань, умінь, навичок та здатності застосовувати їх на основі власного досвіду в процесі здійснення певної діяльності» [9, с. 133]. Компетентність «...має в собі елемент готовності до ситуації через особистісну характеристику людини, через перехід від якості знання до якості діяльності, яка може бути нестандартною. І тому за своєю суттю поняття «компетентність» є значно ширшим від поняття «компетенція» [10, с. 75].

У сучасному вимірі значна частина науковців та педагогів-практиків упевнені, що «підготовка фахівців у будь-якій сфері має здійснюватися на новій концептуальній основі в рамках компетентнісного підходу, визначальними категоріями якого в освіті є поняття компетенції та компетентності...» [20, с. 117]. Ми долучаємося до цих думок і вважаємо, що набуття студентами-стоматологами відповідних компетенцій сприяє формуванню їхньої компетентності, яка відіграє значну роль в подальшій медичній практиці. Компетентність стає

таким собі містком між пацієнтом та стоматологом. Вона часто допомагає завоювати прихильність хворих та повагу колег. Наявність низки сформованих компетенцій створює підґрунтя для якісного виконання професійних завдань, полегшує повсякденну роботу.

Компетентність сприяє налагодженню професійних стосунків із колегами та працівниками інших медичних закладів. Вона є запорукою успішної конкурентоспроможності майбутнього медичного персоналу на міжнародному ринку праці, рушієм розвитку медичних наук.

Слід наголосити на тому, що компетентність – це крок до здійснення успішної професійної взаємодії майбутніх стоматологів. Саме тому питання унормування термінології, зокрема понять «компетентність» та «компетенція», потребує нагального вирішення. Ми ж окреслили загальний стан проблеми, проаналізували її ступінь вивчення вітчизняними та зарубіжними ученими. Особливу увагу звернули на розрізнення щодо тлумачення понять.

Безумовно, необхідно ще провести низку досліджень на підтвердження думки про розмежування термінів «компетентність» та «компетенція». Ця проблема має вагоме значення для подальшого розвитку педагогічної думки, оскільки термінологія є базою для проведення будь-яких теоретичних та практичних досліджень.

Список використаних джерел

1. Безрукова В.С. Педагогика. Проективная педагогика: учеб. для индустриально-педагогических техникумов и для студентов инженерно-педагогических специальностей / В.С. Безрукова. – Екатеринбург: Деловая книга, 1996. – 344 с.
2. Бирик С.П. Словник іншомовних слів: тлумачення, словотворення та слововживання / С.П. Бирик, Г.М. Сютя; за ред. С.Я. Єрмоленко. – Х.: Фоліо, 2006. – 623 с.
3. Бояцис Р. Компетентный менеджер. Модель эффективной работы / Р. Бояцис ; пер с англ. – М.: ГИППО, 2008. – 352 с.
4. Вдовенко І. Інформаційна компетенція у процесі формування майбутнього учителя професійної діяльності / І. Вдовенко // Збірник наукових праць Уманського державного педагогічного університету. – 2013. – Ч. 3. – С. 62–69.
5. Дишко О.Л. Теоретичні засади формування професійної взаємодії фахівців з туризму зі споживачами туристичних послуг / О.Л. Дишко // Наукові записки Ніжинського державного університету імені Миколи Гоголя. Сер.: Психолого-педагогічні науки. – 2013. – № 3. – С. 22–25.
6. Етимологічний словник української мови: в 7 т. / Редкол.: О.С. Мельничук (гол. ред.) та ін. / АН УРСР. Ін-т мовознавства ім. О.О. Потебні – К.: Наук. думка, 1983. – т. 3. – 552 с.
7. Кожушко С.П. Професійна взаємодія та її характеристики / С.П. Кожушко // Проблеми інженерно-педагогічної освіти. – 2013. – № 38. – 39. – С. 247–252.
8. Лайл М. Компетентность на работе. Модели максимальной эффективности / М. Лайл Спенсер ; пер. с англ. – М.: НИРРО. – 2005. – 384 с.
9. Лейко С.В. Поняття «компетенція» та «компетентність»: теоретичний аналіз / С.В. Лейко // Педагогічний процес: теорія і практика. – Вип. 4. – 2013. – С. 128–135.
10. Леонтян М.А. Поняття «компетенція» та «компетентність» у теорії освіти / М.А. Леонтян // Наукові праці Чорноморського державного університету імені Петра Могили комплексу «Києво-Могилянська академія». Сер.: Педагогіка. – 2012. – Вип. 176. – Т. 188. – С. 73–75.
11. Ломакина Г.Р. Педагогическая компетентность и компетенция: проблемы терминологии / Г.Р. Ломакина // Педагогическое мастерство: матер. междунар. науч. конф. – М.: Буки-Веди, 2012. – С. 276–279.
12. Попова О.І. Компетентність та компетенція як наукові категорії: різноманітність підходів до вивчення сутності / О.І. Попова // Теорія та практика державного управління. – 2012. – Вип. 3. – С. 193–200.
13. Равен Дж. Педагогическое тестирование. Проблемы, заблуждения, перспективы / Дж. Равен; пер. с англ. – М.: «Когито-Центр», 2001. – 142 с.
14. Сараєва С. Компетентнісний підхід до формування готовності майбутніх кваліфікованих робітників сфери обслуговування до професійної взаємодії / С. Сараєва // Молодь і ринок. – 2012. – № 6. – С. 146–149.

15. Ситнік С.В. Особистісний потенціал як умова професійної взаємодії / С.В. Ситнік // Вісник Одеського національного університету. Психологія. – 2012. – Т. 17. – вип. 8. – С. 168–175.
16. Словник іншомовних слів / Уклад.: С.М. Морозов, Л.М. Шкарапута. – К.: Наук. Думка, 2000. – 680 с.
17. Словник соціологічних і політологічних термінів: довідкове видання / Уклад.: В.І. Астахова, В.І. Даниленко, А.І. Панов. – К.: Вищ. школа, 1993. – 142 с.
18. Хуторской А.В. Ключевые компетенции как компонент личностно-ориентированной парадигмы образования / А.В. Хуторской // Народное образование. – 2003. – № 2. – С. 58–64.
19. Шигонська Н.В. Толерантність як складова професійної взаємодії медичних працівників / Н.В. Шигонська // Комп'ютерно-інтегровані технології: освіта, наука, виробництво. – 2013. – № 11. – С. 162–167.
20. Ярмола І.К. Компетенція та компетентність викладача вищої школи як складові його інноваційного розвитку / І.К. Ярмола // Запорозький медичний журнал. – 2013. – № 5. – С. 116–118.

References

1. Bezrukova, V.S. (1996). *Pedahohyka. Proektyvnaya pedahohyka: ucheb. dlya yndustrial'no-pedahohycheskykh tekhnikumov y dlya studentov ynzhenerno-pedahohycheskykh spetsyal'nostey* [Pedagogy. Project Pedagogics: course book for industrial pedagogical colleges]. Ekaterinburg, Russia, 344 p. (In Russian).
2. Bybyk, S.P., Syuta, H.M. (2006). *Slovyk inshomovnykh sliv: tlumachennya, slovtvorennya ta slovovzhyvannya* [Dictionary of foreign words: definition, word building, word usage]. Kharkiv, Ukraine, 623 p. (In Ukrainian).
3. Boyatsys, R. (2008). *Kompetentniy menedzher. Model' efektyvnoy raboti*. [Competent manager. Model of effective work]. Moscow, Russia, 352 p. (In Russian).
4. Vdovenko, I. (2013). *Informatsiyana kompetentsiya u protsesi formuvannya maybutn'oho uchytelya profesiyanoi diyal'nosti* [Informational competence in the process of future teachers' professional activity training]. Herald of Uman state pedagogical university. Vol 3., p. 62-69. (In Ukrainian).
5. Dyshko, O.L. 2013. *Teoretychni zasady formuvannya profesiyanoi vzayemodiyi fakhivtsiv z turyzmu zi spozhyvachamy turystychnykh posluh* [Theoretical foundations of specialist training in tourist trade for professional interaction with consumers of travel services]. Scientific notes of Nizhyn state university named by M. Hohol. Ser.: *Psykhologo-pedahohichni nauky*. [Psychological and pedagogical sciences]. No 3, p. 22-25. (In Ukrainian).
6. *Etymolohichnyy slovyk ukrayins'koyi movy: v 7 t.* [Etymological dictionary of the Ukrainian language in 7 volumes]. Kiev: Nauk. Dumka Publ., 1983. Vol 3, 552 p. (In Ukrainian).
7. Kozhushko, S.P. (2013). *Profesiyana vzayemodiya ta yiyi kharakterystyky* [Professional interaction and characteristics]. *Problemy inzhenerno-pedahohichnoi osvity* [Problems of engineering and pedagogical education]. No 38-39, p. 247-252. (In Ukrainian).
8. Layl, M. (2005). *Kompetentnost' na rabote. Modely maksimal'noy efektyvnosti* [Competence at work. Model of maximum effectiveness]. Moscow, Russia, NIPRO Publ., 384 p. (In Russian).
9. Leyko, S.V. (2013). *Ponyattya "kompetentsiya" ta "kompetentnist'": teoretychnyy analiz* [The meaning of "competency" and "competence": theoretical analysis]. *Pedahohichnyy protses: teoriya i praktyka*. [Pedagogical process: theory and practice]. Issue 4, p. 128-135. (In Ukrainian).
10. Leontyan, M.A. (2012). *Ponyattya "kompetentsiya" ta "kompetentnist'" u teorii osvity* [The concept of "competency" and "competence" in education theory]. *Naukovi pratsi Chornomors'koho derzhavnoho universytetu imeni Petra Mohyly kompleksu "Kyievo-Mohylans'ka akademiya"* [Scientific works of Chornomorsk state university named by Peter Mohyla of "Kiev-Mohilan" complex] Ser.: Pedagogics. Issue. 176, Vol. 188, p. 73-75. (In Ukrainian).
11. Lomakyna, H.R. (2012). *Pedahohycheskaya kompetentnost' i kompetentsyya: problemi terminolohyy* [Pedagogical competence and competency: terminology problems //

Pedahohycheskoe masterstvo: mater. mezhdunar. nauch. Konf [Pedagogical skills: materials of international scientific conference]. Moscow, Russia, p. 276-279. (In Russian).

12. Popova, O.I. (2012). *Kompetentnist' ta kompetentsiya yak naukovi katehoriyi: riznomanitnist' pidkhodiv do vyvchennya sutnosti* [Competence and competency as scientific category: varieties of approaches in essence study]. *Teoriya ta praktyka derzhavnoho upravlinnya* [Theory and practice of state management]. Issue. 3, p. 193-200. (In Ukrainian).

13. Raven, Dzh. (2001). *Pedahohycheskoe testyrovanye. Problemi, zabluzhdenyya, perspektyvi* [Pedagogical testing. Problems, confusions. perspectives], Moscow, Russia, 142 p. (In Russian).

14. Sarayeva, S. (2012). *Kompetentnisnyy pidkhd do formuvannya hotovnosti maybutnikh kvalifikovanykh robitnykiv sfery obsluhovuvannya do profesiynoyi vzayemodiyi* [Competence-based approach in training of readiness of professional interaction of future qualified specialists in service sector]. *Molod' i rynek*. [Youth and market]. No 6, p. 146-149. (In Ukrainian)

15. Sytnik, S.V. (2012). *Osobystisnyy potentsial yak umova profesiynoyi vzayemodiyi* [Personal potential as a condition of professional interaction]// *Visnyk Odes'koho natsional'noho universytetu. Psykholohiya* [Herald of Odessa national university. Psychology.] Vol. 17, Issue 8, p. 168-175. (In Ukrainian).

16. Morozov, S.M., Shkaraputa, L.M. (2000). *Slovyk inshomovnykh sliv* [Dictionary of foreign words]. Kyiv, Nauk. Dumka Publ., 680 p. (In Ukrainian).

17. Astakhov, V.I., Danilenko, V.I., Panov, A.I. (1993). *Slovyk sotsiolohichnykh i politolohichnykh terminiv* [Glossary of Political and Sociological Terms]. Kyiv, Higher school, 142 p. (In Ukrainian).

18. Khutorskoy, A.V. (2003). *Klyucheviye kompetentsyy kak komponent lychnostno-oryentirovannoy paradyhmi obrazovannya* [Key competencies as components of personal-oriented educational paradigm]. *Narodnoe obrazovanye* [Public education]. No 2, p. 58-64. (In Russian).

19. Shyhons'ka, N.V. (2013). *Tolerantnist' yak skladova profesiynoyi vzayemodiyi medychnykh pratsivnykiv* [Tolerance as a component of professional interaction of medical workers]. *Komp'yuterno-intehrovani tekhnolohiyi: osvita, nauka, vyrobnytstvo* [Computer-integrated technologies: education, science, industry]. No 11, p. 162-167. (In Ukrainian).

20. Yarmola, I.K. (2013). *Kompetentsiya ta kompetentnist' vykladacha vyshchoyi shkoly yak skladovi yoho innovatsiynoho rozvytku* [Teacher's competence and competency as a component of his innovative development]. *Zaporozhskyy medytsynskyy zhurnal* [Zaporizhzhia medical journal]. No 5, p. 116-118. (In Ukrainian).

В статье характеризуется значение компетентности и компетенции для формирования эффективного профессионального взаимодействия стоматологов. Исследуется вопрос необходимости нормализации современного терминологического аппарата педагогики на примере многообразного истолкования терминов «компетентность» и «компетенция». Рассматривается степень изучения этой проблемы украинскими и зарубежными учеными. Определяется взаимосвязь между понятиями «компетентность» и «компетенция». Обосновывается необходимость разграничения терминов.

Ключевые слова: компетентность, компетенция, профессиональное взаимодействие.

In the article the significance of competence and competency for effective professional interaction of dentists is characterized. The problem of normalization of modern terminological apparatus in pedagogy, using as examples various term interpretations of «competence» and «competency,» necessitates its further investigation. The extent of research on the problem by Ukrainian and foreign scientists is considered. Interconnections between «competence» and «competency» are defined. The necessity of term distinction is justified.

Key words: competence, competency, professional interaction.

Одержано 12.01.2016.